

Ant. 22. Skjøndt Spørgsmaalet om dette Sædtillæg (jfr. Fin.-Lov 1861—62 D. b. 1 med Forfl. til Fin.-Lov for 1864—65 Side 24) er tvivlsomt, bifaldes Indstillingen.

Ant. 27. Indstillingen er bleven nødvendig ved, at Ministeriet er bemyndiget ved Lov af 30te Juni 1850 om Anvisning af Gager og deslige samt om Forflud § 5 til at give Forflud, og ved at Finantsloven ikke har bevilget noget Beløb til denne jævnlig tilbagevendende Udgift. Posteringen i Regnskabet vilde komme til at rette sig efter Finantslovens Konto.

§ 10. Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet.

Ant. 2. Loven af 19de Februar 1861 om Lønninger for de under Kongerigets Ministerier hørende Embeds- og Bestillingsmænd sætter den Grændse for Sædtillæget, at dette, tilagt Lønningen, ikke maa overstige 4000 Rd. Om Maaden, hvorpaa disse 4000 Rd. skulle udregnes, er der Meningsforskjellighed imellem Revisionen og Ministeriet. Sidstnævnte formener, at Bestemmelsen er at forståa derhen, at dertil kun henregnes Penge-Indtægter, og at følgelig den Indtægt, som havees ved fri, Volig, ikke regnes med under Beløbet 4000 Rd. Spørgsmaalet er opstaaet ved Beregning af Sædtillæg for en Bisop, hvis Gage og Indtægt i

Penge udgjør.	3714 Rd. 95 f.
hvis Friholig er ansat til	261 " 87 -
og som har et Sædtillæg af	284 "
	<hr/>
	4260 Rd. 86 f.

Revisionen formener, at der er udbetalt 260 Rd. 86 f. for meget, fordi der under Sorø Akademi er beregnet Sædtillæg af Gage sammenlagt med Erstatning for Friholig; fordi den samme Regel maa anvendes ved at udfinde Beløbet, 4000 Rd., det er, at Indtægt ved Friholig maa lægges til Gagen, og at saaledes den Deel af Sædtillæget, som overstiger 4000 Rd., ikke tilkommer Embedsmanden. — I Udvalget har der været deelte Meninger. Paa den ene Side er det anført, at Lovens § 1 forklarer de faste Pengeindtægter, hvoraf Sædtillæget beregnes, ved „saavel egentlige Gager, Lønninger og personlige Tillæg som faste Veberlag i Penge for Naturalhjælper“, at følgelig ikke alle Naturalhjælper, men kun de, som ere omfattede i Penge, henreges til dem, som give Ret til Sædtillæg, og at altsaa Erstatning i Penge for Volig, men ikke den aarlige Indtægt af Embedsholig, hverken skal henregnes til den Sum, hvoraf Sædtillæg erholdes, eller hvorved de 4000 Rd. udfindes. — Paa den anden Side er der paaberaabt, at man ved denne Fortolkning vilde komme i Strid med Lovens Hensigt, at Forsøgelsen ved Sædtillæg skal især komme de mindre Lønninger til Gode, og at derfor Indtægten for Volig, oppebaaren enten i Penge eller ved Friholig, stedse bør lægges sammen med Lønningen for at beregne Sædtillæget, idet man derved kommer til en større Sum for den mindre Lønnebe. Desuden er Hovedsagen, at det er en fast Indtægt (modsat Honorar og deslige), og Indtægten er lige sikker, enten den ydes i Penge eller ved Friholig. Udvalget tiltræder Revisionens Indstilling.

IV. Polyteknisk Lærestiftelse.

Ant. 5. Der er opstaaet Tvivl, om 200 Rd. til et Medlem af Bestyrelsen er nedsat til 100 Rd. eller ikke. Sagen er henstillet til Rigsdagens Afgjørelse, uden at Indstilling er gjort. Udvalget formener, at Ministeriets Fortolkning er godkjendt ved Finantslov for 1862—63.